

Ik maak mij ernstig zorgen over de toewijzing in artikel 8 van de ministeries als toezichthouder. De overheid heeft vaak haar eigen zaken niet op orde maar is straks wel verplicht te beoordelen of kritieke entiteiten dat wel hebben.

Daarnaast zal er op, artikel 9, risico analyse gebied een groot te kort aan vakkundige kennis aanwezig zijn en zal de aanpak, inschatting en beoordeling per ministerie sterk verschillen. Hoewel dit per sector een sector specifieke aanpak genoemd kan worden, is het algemene beeld dat hierdoor per sector ook grote verschillen kunnen en waarschijnlijk gaan ontstaan die niets met een sector specifieke aanpak te maken hebben.

Daarnaast verwacht ik ook geen horizontale aanpak gezien dit wetsvoorstel een verticale, verkokerde, aanpak voorstelt en verder uitwerkt in AMVB's en MR's. Dit zal de weerbaarheid, specifiek bij sector overstijgende dreigingen, niet ten goede komen. In tegendeel.

Deze verschillende aanpakken en geen landelijke coördinatie kan problematisch zijn inzake artikel 9 derde lid.

Artikel 10 en vooral het training geven aan personeel van kritieke entiteiten, door ministeries, is ronduit lachwekkend als het niet een zo serieus onzinnige keuze zou zijn geweest. Verwachten jullie nu echt dat dit mogelijk gaat zijn of is dit puur een dekmantel om hier gewoon een marktpartij voor in de huren?

Het is jammer (art 12 en 13) dat weerbaarheid direct in het vacuum van veiligheid en justitie getrokken wordt. Aangezien dit ook al met het NCSC is gebeurd was dit wel te verwachten. Of dit een juiste keuze is, vooral voor de zaken uit bijvoorbeeld artikel 10, is dit twijfelachtig.

artikel 16 risico analyse, de keuze dit bij de ministeries neer te leggen en de daarbij aangegeven risico's zullen een directe uitwerking hebben voor de analyse uit te voeren door de kritieke entiteiten zelf. De CER richtlijn schrijft een nationale strategie en risico analyse voor en niet een versnipperde uitvoering die dit wetsvoorstel poogt te implementeren.

Artikel 27A is slechts een doekje voor het bloeden om de verkokering, althans op papier, te doen verhullen.

De versnippering is duidelijk weergegeven in de artikelen 30, 30A en 30B.

Artikel 31 verwijst naar art. 9.2 onder G AVG, maar verzuimt hierbij het nationale of unierecht te vermelden krachtens welke deze uitzondering gebruikt zou mogen worden. Enkel het feit dat het hier genoemd staat is onvoldoende en nee deze wet zelf is niet de wettelijke basis voor zichzelf. Tenzij er een circle redenering toegestaan is wat zeer onwaarschijnlijk is.

Vanwaar de uitzondering voor milieu gegevens in artikel 32 2e lid? beetje vreemd, zeker omdat de CER richtlijn deze uitzondering niet maakt en het heeft over vertrouwelijke gegevens inzake de kritieke entiteiten. Deze uitzondering vraagt om acties door milieu terroristen voor het opvragen en misbruiken er van ten koste van de kritieke entiteiten. Tenzij onze regering dit graag wil natuurlijk.

In het algemeen vraag ik mij af waarom het zo lang geduurd heeft voordat dit wetsvoorstel in consultatie is gekomen, gezien de meeste teksten letterlijk een kopie zijn van die uit de CER richtlijn zelf.

Slechts de overleggen tussen alle stakeholders, alle ministeries dus, kan dit hebben veroorzaakt. Wederom een aanwijzing aanwijzing waarom de keuze inzake toezicht, handhaving en ondersteuning ongefundeerd en vanuit "dat is van mij" denken is aangegaan.

Buiten het geen reeds genoemd zal dit leiden tot verspilling van overheidsmiddelen, het uitvoeren van dubbel werk (dubbel vermenigvuldigd met het aantal betrokken ministeries) en een vergrote kans op kennis gebrek dat automatisch risico verhogend zal werken zowel voor de semi-landelijke risico analyse alsmede de afgeleide risico analyses bij kritieke entiteiten (tenzij zij de analyse van het ministerie ter bevordering van hun eigen weerbaarheid negeren).